

Zdruha namakamy dalši njedostatk w tom, zo móhłrjec „wot wonka“ so basni, powědančku abo lajskej hrě někajka politiska wučba abo hinaša aktualnosć přilěpi. Brachi tajkeho razu jewja so husćišo w přěních džěłach skoro wšěch našich spisowaćelow. Pomału pak so skrući Koło serbskich spisowaćelow, a statne srědki zmóžnichu spisowaćelam, sej w diskusiji a na seminarach přiswojić nowe dopóznaća, nawuknyć lěpje wobknjezić wšelke stronki formy.

Prěni wupłod kolektiwneho džěła Koła serbskich spisowaćelow běchu powědančka zhromadžene w zběrce „Nawrót“ (1951). W samsnym času počachu so přecelne zwizki wuwivać z Němskim zwjazkom spisowaćelow. Na swój kongres w léće 1950 přeprosychu němscy spisowaćeljo přěni raz zastupjerja serbskich spisowaćelow.

W běhu dalšich lět njerozwi so serbska literatura tak, kaž běše so to móhło po „Nawróće“ wočakować. Hdyž tež kmanosće spisowaćelow drje stajnje rosćechu, hdyž džěła po času nabychu wjetšeje literarneje hódnoty, to tola šěršemu rozwiću literatury zahaći fakt, zo nimale wšitcy serbscy spisowaćeljo běchu džen a bóle přećeženi ze swojim zastojnskim džěłom — zo dale wosta serbske pismowstwo w přěnim rjedze naležnosć po swjatoku. Ličba a kmanosć přeložkow rosćeše, za tworićelstwo pak wjetšinje spisowaćelow njezwosta trěbny čas a měr. Ze znatych a wupruwowanych spisowaćelow pisachu po wójnje wosebje *Měrcin Nowak* — *Njehornski*, *Marja Kubašec*, *Michal Nawka* a *Jurij Wjela*.

Měrcin Nowak je runje jako moler, tak tež jako spisowaćel z mištrom, kotryž „ze słowami moluje a z barbami powěda“,